

IV MONITORING RADA REGULATORNIH TELA, DRŽAVNIH ORGANA I KOLEKTIVNIH ORGANIZACIJA ZA ZAŠTITU AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

REGULATORNA TELA

1. REPUBLIČKA RADIODIFUZNA AGENCIJA (RRA)

1.1. Savet Republičke radiodifuzne agencije doneo je odluku o utvrđivanju liste događaja od nacionalnog interesa za građane u Srbiji, na kojoj se nalazi oko 60 kulturnih i sportskih događaja. Odluka u kojoj se navodi da je doneta na sednici Saveta RRA 21. maja, objavljena je 11. juna. Među događajima iz kulture na listi se nalaze i Nišvil, Bitef, Oktobarski salon, Gitar art festival, Exit, Fest, Kustendorf, Svetski dan slobode medija i drugi. Sportskih događaja značajnih za javnost Srbije ima više od 30, a reč je o Olimpijskim igrama, svetskim i evropskim prvenstvima u fudbalu, košarci, vaterpolu, odbojci, rukometu, atletici, plivanju. Takođe, na listi se nalaze i teniski događaji - Dejvis i Fed kup i sva četiri gren slem turnira, odnosno mečevi na gren slem turnirima u kojima učestvuju srpski takmičari, kao i drugi sportski događaji iz različitih disciplina.

Članom 71. Zakona o radiodifuziji predviđeno je da će Republička radiodifuzna agencija odrediti listu događaja koji su od interesa za sve građane u Republici Srbiji, na koje isključivo pravo prenosa može ostvariti samo emiter sa nacionalnim pokrivanjem. Istim članom Zakona predviđeno je i da je emiter koji ima isključivo pravo prenosa događaja sa liste koju je odredila RRA, dužan da svim drugim zainteresovanim emiterima dozvoli i omogući da snime i emituju kratke izveštaje sa tog događaja u trajanju do devedeset sekundi koji će sadržati i autentičnu sliku i ton sa takvog događaja. Članom 9. Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji koju je Srbija ratifikovala 2009. godine, takođe je predviđeno da će svaka država potpisnica Konvencije ispitati, i gde je potrebno, preduzeti zakonske mere kao što su uvođenje prava na kratko izveštavanje o događajima od velikog interesa za javnost, da bi se izbeglo osujećenje prava javnosti na informacije usled ostvarivanja ekskluzivnih prava na emitovanje i reemitovanje od strane radiodifuzne organizacije pod njenom jurisdikcijom. Članom 9. bis iste Konvencije, predviđeno da svaka država potpisnica zadržava pravo da preduzme mere kako bi obezbedila da radiodifuzna organizacija u okviru njene jurisdikcije ne emituje na ekskluzivnoj bazi događaje za koje ta država ugovornica smatra da su od izuzetne važnosti za društvo, na takav način da lišava znatan deo javnosti u toj državi ugovornici mogućnosti da prati takve događaje bilo u direktnom ili naknadnom prenosu na besplatnoj

televiziji. Ukoliko do toga dolazi, ta država potpisnica Konvencije može da pribegne sastavljanju liste određenih događaja za koje smatra da su od izuzetne važnosti za društvo. Slučajevi iz člana 9. bis Konvencije, da neka regionalna ili lokalna televizija otkupi ekskluzivna prava na emitovanje nekog događaja od nacionalnog značaja, u Srbiji se nisu dešavali, makar ne po saznanjima autora ovog izveštaja. Sa druge strane, slučajevi iz člana 9. Konvencije, izuzetno su česti, posebno u odnosu na velike sportske događaje, eksploatacija prava na čije televizijsko praćenje se po pravilu vrši na principu nacionalnog ekskluziviteta. Zato je izuzetno dobro što je RRA napokon donela odluku o utvrđivanju liste događaja od nacionalnog interesa, budući da na taj način i drugi zainteresovani emiteri stiču pravo, koje je emiter nosilac ekskluzivnih prava dužan da trpi, da snime i emituju kratke izveštaje koji će sadržati i autentičnu sliku i ton sa takvog događaja u trajanju do devedeset sekundi. Razlog što je RRA utvrdila ovu listu sada, iako pravo na njeno utvrđivanje postoji od usvajanja Zakona o radiodifuziji 2002. godine, leži u činjenici da se ovog leta održavao Svetski kup u fudbalu. Činjenica da je lista objavljena na dan početka Svetskog kupa, omogućila je emiterima da, i pored činjenice da je RTS bio nosilac ekskluzivnih prava za emitovanje prenosa utakmica Svetskog kupa, emituju kratke izveštaje sa autentičnom slikom i tonom iz Južne Afrike.

1.2. Savet RRA doneo je odluku da protiv televizije „Pink“, televizije „Košava“ i Radio televizije Srbije podnese prekršajne prijave, saopšteno je iz Agencije 21. juna. Protiv televizije „Pink“ prekršajni postupak biće pokrenut zbog sadržaja u rijaliti-programu „Farma“ koji mogu da škode fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju dece i omladine. Nakon ranije intervencije Saveta RRA, navodi se u saopštenju, televizija „Pink“ uložila je vidljiv napor da program „Farma“ uskladi sa važećim propisima i posle toga nisu zabeleženi teži prekršaji Zakona o radiodifuziji, niti Kodeksa ponašanja emitera, ali je odluka o pokretanju prekršajnog postupka doneta zbog ranijih neprihvatljivih ekscesa u programu televizije „Pink“ koja emituje ovaj rijaliti-program. Zbog istog prekršaja Zakona o radiodifuziji, odlučeno je da se pokrene postupak i u slučaju emisije „Luda kuća“ televizije „Košava“. Protiv Radio televizije Srbije RRA će podneti prekršajne prijave zbog emitovanja reklama za pivo, što je nedozvoljeno van vremenskog intervala od 18 do 6 časova. Reč je o oglasnim sadržajima koji se na RTS-u emituju neposredno pre prenosa utakmica Svetskog prvenstva u fudbalu. Prijave sudiji za prekršaje biće podnete i protiv svih nacionalnih emitera kod kojih su zabeleženi prekršaji Zakona o oglašavanju, saopšteno je iz RRA.

Saopštenje RRA poziva se na odredbe člana 68. stav 1. tačka 5. i 6. Zakona o radiodifuziji. Članom 68. stav 1. tačka 5. Zakona, utvrđena je zabrana emitovanja programa čiji sadržaji mogu da škode fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju dece i omladine u periodu od između 06 do 24 časa, te predviđena obaveza da se takvi programi jasno označe ukoliko se

emituju između 24 i 06 časova. Članom 68. stav 1. tačka 6. Zakona o radiodifuziji utvrđena je zabrana emitovanja programa koji sadrže pornografiju ili čiji sadržaji ističu i podržavaju nasilje, narkomaniju ili druge vidove kriminalnog ponašanja, kao i programa koji zloupotrebljavaju lakovernost gledalaca ili slušalaca. Za ove prekršaje zaprećena je novčana kazna u rasponu od 300.000 do 1.000.000 dinara za osnivača, kao i novčana kazna u rasponu od 20.000 do 50.000 dinara za odgovorno lice. Radio televiziji Srbije, pak, stavlja se na teret da je prekršila odredbu člana 68. stav 2. tačka 2. Zakona o oglašavanju, kojom je zabranjeno oglašavanje piva i vina, uključujući svako isticanje žiga i druge oznake piva i vina ili proizvođača piva i vina u radio i televizijskim programima, osim u periodu od 18:00 do 06:00 časova. Nejasno je, međutim, zašto se u saopštenju navodi da je protiv Radio televizije Srbije podneta prekršajna prijava, kada ono što se ustanovi javnog servisa stavlja na teret, predstavlja privredni prestup za koji je zaprećena kazna u rasponu od 300.000 do 3.000.000 dinara za pravno lice, odnosno i veća kazna ako je oglašavanjem u konkretnom slučaju ostvarena dobit veća od 1.500.000 dinara, najviše do trostruke vrednosti ostvarene dobiti. Za isti privredni prestup kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu, novčanom kaznom u rasponu od 50.000 do 200.000 dinara.

2. REPUBLIČKA AGENCIJA ZA TELEKOMUNIKACIJE (RATEL)

2.1. Kako prenosi dnevni list Danas u broju od 15. juna, pozivajući se na podatke Republičke agencije za telekomunikacije, borba protiv piratskih stanica u Srbiji uspešnija je od početka 2010. godine u odnosu na godinu i po dana ranije. Naime, broj emitera koji u ovom trenutku rade bez dozvole u Srbiji iznosi 52, dok je broj zauzetih frekvencija ilegalnim emitovanjem 70, tvrde u RATEL-u. Prema njihovim podacima, broj nelegalnih emitera koji više ne rade je 134, a broj oslobođenih frekvencija 146. Danas podseća da je od septembra 2008. godine u akciji gašenja radio i televizijskih stanica koje emituju program bez dozvole, RATEL registrovao 181 piratskog emitera sa 211 frekvencija, a do januara ove godine je bilo ugašeno svega oko 70. Inače, broj nelegalnih emitera menja se svakodnevno, jer mnoge stanice kojima se zapečati objekat i oprema, polome službeni pečat i nastavljaju kasnije da rade. U RATEL-u navode da najveći broj emitera bez dozvole emituje na područjima Novog Sada, Zrenjanina i Subotice.

Jedan od razloga koji je doveo do toga da borba protiv piratskih emitera bude toliko duga i ne preterano uspešna, obrazložen je i u delu ovog izveštaja koji se bavi usvajanjem Zakona o elektronskim komunikacijama. Taj zakon zameniće Zakon o komunikacijama iz 2005. godine, koji je inspektore telekomunikacija, zamenio kontrolorima u sastavu RATEL-a koji

nemaju ovlašćenja da oduzimaju telekomunikacionu opremu, odnosno ilegalne predajnike ili delove ilegalnih predajnika. U nedavno objavljenom izveštaju Nezavisnog društva novinara Vojvodine (NDNV) navodi se da je najveća koncentracija radio pirata oko Novog Sada, gde se koristi „prirodni, dominantni položaj Fruške gore i emituje iz kafana i vikendica“. Jedan broj ilegalnih radio stanica pokrenuo je sporove kod raznih sudova, sa ciljem da ceo proces razvuku koliko god mogu, koriteći u međuvremenu okolnost da RATEL ne može da im oduzme predajnike i emitujući program i prodajući oglase. Drugi, takođe koristeći okolnost da RATEL ne može da im oduzme predajnike, jednostavno odu na novu lokaciju i pomere se na drugu frekvenciju. U izveštaju „Vojvođanski mediji, politički kompromis ili profesionalno izveštavanje“, NDNV ističe da većina pirata emituje muzički sadržaj „uz neizbežne čestitke i pozdrave, čije naručivanje putem SMS-a i posebno tarifiranih telefonskih poziva omogućava velike prihode“. Ovo posebno imajući u vidu da ilegalni emiteri nemaju troškove za dozvole, autorska i izvođačka prava, što im profit čini zagarantovanim.

2.2. Na Internet sajtu RATEL-a, 14. juna, objavljeno je saopštenje Predsednika UO Agencije prof. dr Jovana Radunovića, u kojem on obaveštava javnost da je polazeći od skorog usvajanja novog Zakona o elektronskim komunikacijama, doneo ličnu odluku da podnese ostavku. U saopštenju Radunović se osvrće na uspehe Agencije u prethodnom periodu, a u oblasti radiodifuzije posebno ističe da su stvoreni uslovi za korišćenje satelitske DTH tehnologije, kao i uslovi za početak uvođenja digitalne televizije.

Članom 14. Zakona o telekomunikacijama, predviđeno je da je jedan od načina na koji prestaje mandat predsednika Upravnog odbora Agencije i podnošenje ostavke Narodnoj skupštini Republike Srbije u pisanoj formi. Članom 12. Zakona, međutim, predviđeno je da za slučaj da izbor novog člana Upravnog odbora ne bude izvršen do isteka mandata prethodnog, član Upravnog odbora kome je mandat istekao nastavlja da obavlja funkciju do okončanja postupka izbora novog člana Upravnog odbora. Prelaznim i završnim odredbama Zakona o elektronskim komunikacijama, predviđeno je da danom stupanja na snagu tog zakona, Republička agencija za telekomunikacije nastavlja sa radom kao Republička agencija za elektronske komunikacije, a članovi Upravnog odbora Republičke agencije za telekomunikacije nastavljaju sa radom do izbora članova upravnog odbora Republičke agencije za elektronske komunikacije, u skladu sa odredbama novog zakona.

DRŽAVNI ORGANI

3. NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRBIJE

Narodna skupština Republike Srbije usvojila je, u periodu na koji se ovaj izveštaj odnosi, Zakon o elektronskim komunikacijama, o čemu je više reči bilo u delu izveštaja koji se odnosi na monitoring procesa usvajanja novih zakona.

4. MINISTARSTVO ZA TELEKOMUNIKACIJE I INFORMACIONO DRUŠTVO

4.1. Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo pokrenulo je 11. juna javnu raspravu o Nacrtu strategije razvoja elektronskih komunikacija u Republici Srbiji od 2010. do 2020. godine. Nacrt Strategije objavljen je na portalu eUprave Republike Srbije. Zajedno sa nešto ranije pokrenutom javnom raspravom o Strategiji razvoja informacionog društva od 2010. do 2020. godine, Strategija razvoja elektronskih komunikacija čini svojevrsnu Digitalnu agendu za Republiku Srbiju.

Nacrt strategije razvoja elektronskih komunikacija bavi se digitalnom televizijom i mrežama za emitovanje radio i televizijskih programa u meri u kojoj je digitalizacija zapravo sredstvo za kreiranje digitalne dividende, odnosno za oslobađanje dela spektra za potrebe mobilnog širokopojasnog pristupa. Nacrt strategije poziva se na istraživanja Svetske banke iz 2009. godine, koja pokazuju da povećanje penetracije širokopojasnih priključaka od 10%, proizvodi povećanje bruto društvenog proizvoda za 1,3%. Iz navedenog Nacrt strategije prepoznaje potrebu za uspostavljanjem nezavisne nacionalne širokopojasne komunikacione mreže koja bi trebalo da obezbedi okruženje za uvođenje komunikacionih usluga za potrebe javne uprave, zdravstva, školstva, pravosuđa, vojske i policije, distribucije televizijskih i radijskih, kao i drugih audiovizuelnih i drugih usluga.

4.2. Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo organizovalo je 16. i 17. juna 2010. godine, u saradnji sa GSM Asocijacijom, Ministarsku konferenciju jugoistočne Evrope o digitalnoj dividendi. Ministarka za telekomunikacije i informaciono društvo u Vladi Republike Srbije Jasna Matić ocenila je da je neophodno da se na nivou regiona postigne dogovor o iskorišćavanju digitalne dividende. Matić je na ministarskoj konferenciji istakla da će zemlje jugoistočne Evrope doneti odluku o tome kako će biti upotrebljen deo spektra koji se oslobađa u procesu digitalizacije. To se odnosi i na odluku za koje će usluge deo spektra biti namenjen, odnosno kako optimalno podeliti oslobođen spektar između televizija,

mobilnih operatora i različitih socijalnih i društvenih korisnika u elektronskim komunikacijama, objasnila je ona. Procena potencijalne dobiti od digitalne dividende koja će se ostvariti u Srbiji kada se izvrši prelaz sa analognog na digitalni prenos televizijskog programa, prema istraživanju predstavljenom na ministarskoj konferenciji, ako bi se digitalna dividenda osim za emitovanje iskoristila i za druge namene, poput širokopojasnog pristupa Internetu, kreće se u rasponu od 572 do 950 miliona evra.

Podsetimo, shodno Akcionom planu uz Strategiju digitalizacije, odluku o alokaciji digitalne dividende, Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo trebalo je da predloži Vladi Republike Srbije u I kvartalu 2010. godine, a Vlada da je usvoji u II kvartalu. Sa ovim se, kao i sa većinom drugih rokova iz Akcionog plana uz Strategiju digitalizacije, kasni. Ono što je dobro, jeste da se i kroz ovakve konferencije, makar bile organizovane i u saradnji sa asocijacijom mobilnih operatora i industrije koja se bavi GSM telefonijom, a koja nesumnjivo ima interes da dobije deo kolača koji digitalna dividenda predstavlja, podstiče javna debata o alokaciji digitalne dividende. U krajnjoj liniji, spektar jeste javno dobro, te njegova raspodela mora biti u najšire shvaćenom javnom interesu, a ne u interesu bilo koje pojedinačne industrije.

5. MINISTARSTVO KULTURE

Na zajedničkoj konferenciji Ministarstva kulture i Delegacije evropske unije u Srbiji, održanoj 25. juna pod nazivom „Evropski put za srpske medije“, predstavljena je Medijska studija na čijoj su izradi radili eksperti koje je angažovala Evropska komisija, Bent Norbi Bond, Aleksandar Benzek i Andrej Zmeček, a koja bi trebalo da predstavlja osnov za izradu Medijske strategije. Planirano je da posle prve prezentacije Medijske studije uslede više od dva meseca javne debate. Nataša Vučković Lesendrić pomoćnica ministra kulture zadužena za medije istakla je da u proteklih deset godina nije bilo sistemskog rešavanja problema sa kojima se mediji suočavaju i da se ministarstvo zato obratilo evropskim ekspertima da izrade jednu ovakvu studiju. „Medijska studija je opsežan dokument sa jasnim preporukama kako rešiti probleme koji su se nagomilali na medijskoj sceni Srbije, između ostalog, i zbog previše propisa, slabog administrativnog kapaciteta i izostanka samoregulacije,“ naglasila je Vučković Lesendrić. Predstavnik Evropske komisije u Srbiji Vensan Dežer objasnio je da je Medijska studija početni korak u reorganizovanju srpske medijske scene i uvod u opsežnu javnu raspravu. „Jasno je da su svi mediji u svetu i Evropi suočeni sa ekonomskom krizom koja je pogodila sve privredne grane. Ali, mediji su često žrtva ne samo ekonomskog, već i političkog pritiska i to može uticati na uredničku slobodu i profesionalne standarde,“ rekao je Dežer. „Očekujem neslaganja i kontroverze, što je važno u demokratskom procesu, ali

najvažnije je da je javna debata na ovu temu počela," poručio je. U nastavku rada konferencije, eksperti angažovani na izradi Medijske studije, poredili su srpsku medijsku scenu sa scenom u Danskoj, Austriji i Nemačkoj. Najavljeno je da će u okviru javne debata o restrukturiranju medijske scene u Srbiji, u narednom periodu biti održano šest okruglih stolova.

Uz konstataciju da je dobro da je Medijska studija napravljena, te da je još bolje što, gotovo godinu dana nakon najave otpočinjanja rada na Strategiji razvoja medija u Srbiji prezentacijom Studije otpočinje debata o restrukturiranju medijske scene u Srbiji, polazeći od činjenice da je ovaj opsešan dokument koji sa aneksima u originalu na engleskom jeziku ima više od 360 strana, a koji do isteka perioda na koji se ovaj izveštaj odnosi još nije bio dostupan na srpskom jeziku, analizom same Studije i njenih preporuka, opširnije ćemo se baviti u narednom izveštaju.

KOLEKTIVNE ORGANIZACIJE

6. OFPS, kolektivna organizacija za zaštitu srodnih prava proizvođača fonograma

Dana 21.06.2010. godine predsednik Upravnog odbora Organizacije proizvođača fonograma Srbije - OFPS Branislav Stojanović i predsednik Upravnog odbora Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava interpretatora - PI Živorad Ajdačić, potpisali su Ugovor o poslovnoj saradnji, u skladu sa članom 127. Zakona o autorskom i srodnim pravima. Informacija o potpisivanju Ugovora, ali ne i sam Ugovor, objavljeni su na Internet prezentaciji OFPS-a. Ugovor je, međutim objavljen na Internet prezentaciji Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava interpretatora – PI.

Članom 127. Zakona o autorskom i srodnim pravima predviđeno je da se naknada za emitovanje i reemitovanje fonograma, javno saopštavanje fonograma i javno saopštavanje fonograma koji se emituje, na koju imaju pravo proizvođači izdatih fonograma i interpretatorska naknada za emitovanje i reemitovanje interpretacija sa snimka izdatog na nosaču zvuka, za javno saopštavanje interpretacija koje se emituju sa snimka izdatog na nosaču zvuka i za javno saopštavanje interpretacija sa snimka izdatog na nosaču zvuka, naplaćuju od korisnika u vidu jedinstvene naknade. Naplatu jedinstvene naknade vrši jedna organizacija, određena ugovorom zaključenim između organizacije interpretatora i organizacije proizvođača fonograma. Navedenim ugovorom organizacije su dužne da odrede i

visinu troškova naplate jedinstvene naknade i učestalost predaje dela jedinstvene naknade drugoj organizaciji. Ugovor se, o trošku organizacija, objavljuje u „Službenom glasniku Republike Srbije“. Potpisanim Ugovorom je predviđeno da će jedinstvenu naknadu za račun obe organizacije naplaćivati OFPS. Kao osnovni obračunski period za prenos sredstava jeste kalendarski mesec. Ugovor predviđa da se bruto iznos prikupljen po osnovu jedinstvene naknade za obračunski mesec, umanjen za iznos koji se izdvaja u fond za finansiranje stručnih radnih tela, predviđenih ugovorom (zajednička služba naplate OFPS – PI, Savet proizvođača fonograma i interpretatora i Koordinator PI, čije us nadležnosti utvrđene ugovorom), umanjen za iznos koji se izdvaja u fond za finansiranje sudskih taksi za potrebe sudske naplate jedinstvene naknade i umanjen za iznos koji se izdvaja u fond za finansiranje zastupnika na terenu i za ukupno fakturisan PDV, deli sa dva, te da na taj način dobijeni iznos sredstava OFPS prenosi na PI. Ugovorom je predviđeno da iznos koji se izdvaja u fond za finansiranje stručnih radnih tela, predviđenih ugovorom ne može biti manji od 10% niti veći od 20% od ukupno naplaćene ubrane naknade na godišnjem nivou. Iznos koji se izdvaja u fond za finansiranje sudskih taksi određuje Savet proizvođača fonograma i interpretatora, na predlog rukovodioca Zajedničke službe koji ga podnosi nakon konsultacija sa pravnom službom. Iznos koji se izdvaja u fond za finansiranje zastupnika na terenu određuje rukovodilac Zajedničke službe u procentualnom iznosu, i predlaže Savetu koji ga odobrava odnosno odbacuje. Ono što se, međutim, već na prvi pogled vidi, jeste da dve kolektivne organizacije nisu uspele da troškove u vezi sa naplatom jedinstvene naknade, održe u okvirima procenta koji propisuje Zakon o autorskom i srodnim pravima. Naime, Zakonom je predviđeno da troškovi nastali u vezi sa naplatom jedinstvene naknade, ne mogu biti veći od 10% njene vrednosti. Potpisanim ugovorom, deklarativno se konstatuje zajednička namera ugovornih strana da se ukupni troškovi finansiraju iz zbira razlike osnovne i uvećane naknade i 10% od osnovne naknade, pri čemu osnovna naknada predstavlja naknadu koja se naplaćuje od korisnika koji su zaključili ugovor sa organizacijama i time pribavili dozvolu za korišćenje fonograma i interpretacija, a uvećana naknada predstavlja naknadu koja se naplaćuje od korisnika koji nisu zaključili ugovor sa organizacijama, odnosno koji nisu pribavili dozvolu za korišćenje fonograma i interpretacija. U svakom slučaju, kako iz potpisanog Ugovora proizilazi, samo troškovi finansiranja stručnih radnih tela angažovanih u naplati, opredeljeni na ne manje od 10%, niti više od 20% od ukupno naplaćene ubrane naknade na godišnjem nivou, uz činjenicu da ovim troškovima još treba dodati i iznose sudskih taksi i plaćanje zastupnika na terenu, očigledno ukazuju da će troškovi u vezi sa naplatom daleko premašivati gornju granicu koju je za njih predvideo zakonodavac.

7. SOKOJ, kolektivna organizacija za zaštitu autorskih prava autora muzičkih dela

SOKOJ je 30. juna saopštio da je ukupan fond za raspodelu autorima po osnovu emitovanja, javnog izvođenja i javnog saopštavanja muzičkih dela, u 2009. godini, iznosio 327.668.624,00 dinara. U poređenju sa obračunskom 2008. godinom, ovaj fond je uvećan za 23%. SOKOJ je takođe objavio da u raspodeli, po obračunu za 2009. godinu, učestvuje 7.816 autora i nosilaca autorskog prava, a da prosečno ostvarena tantijema autora i nosilaca prava za obračunsku 2009. godinu iznosi 22.206,46 dinara. Isplata je, kako se navodi, izvršena u periodu od 25. do 30. juna 2010. godine.

Iako podaci koje je SOKOJ objavio u vezi sa obimom sredstava koji su ušli u fond za raspodelu autorima i drugim nosilcima autorskog prava, nisu dovoljni za sveobuhvatnu analizu, neke stvari već na prvi pogled upadaju u oči. Naime, iako se ne vidi koji deo prikupljenih sredstava je naplaćen od emitera, niti da li su eventualno troškovi koje SOKOJ ima u vezi sa naplatom smanjeni, ispostavlja se da je SOKOJ u vremenu krize fond za raspodelu uvećan za neverovatnih 23%. Ako se uzme da je u istom periodu tržište oglašavanja na radiju i televiziji, po nekim procenama, opalo za 50%, a da se kriza oseća i u drugim oblastima u kojima posluju korisnici od kojih SOKOJ naplaćuje naknadu, ovoliki rast fonda za raspodelu može da ukazuje jedino na neodrživost opterećenja koje naknade za korišćenje muzičkih dela predstavljaju korisnicima.